

جفران‌شهر

یکشنبه ۱۴ آبان ۱۴۰۲
شماره ۳۹۹۹

www.fdn.ir

FARHIKHTEGANDAILY

سیدمهدی طالبی

خبرنگار گروه جهان‌شهر

اعزام ناوها و جنگنده‌های آمریکایی به منطقه، سفر جو بایدن رئیس‌جمهور، لویید آستین وزیر دفاع و سه سفر آنتونی بلینکن وزیر خارجه آمریکا به سرزمین‌های اشغالی، ارسال چندین محموله تسلیحاتی و انتقال فرماندهی سننکام به اسرائیل و فرماندهی عملیات علیه غزه توسط نیروهای عملیات ویژه آمریکا نشان می‌دهد که این آمریکا است که به جای رژیم صهیونیستی در حال جنگ با فلسطین است. گفته می‌شود سفرهای متعدد «اولاف شولتز» صدراعظم آلمان، «امانوئل ماکرون» رئیس‌جمهور فرانسه، «ریشی سوناک» نخست‌وزیر انگلیس و «جورجیا ملونی» نخست‌وزیر ایتالیا به تل‌آویو نیز با اصرارهای بی‌امان دولت بایدن صورت گرفته است. در کنار حمایت‌های سیاسی، دولت بایدن میزان حمایت‌ها از رژیم را چهار برابر بیشتر کرده است. تل‌آویو که سالانه ۳٫۸ میلیارد دلار کمک از واشنگتن دریافت می‌کرد، قرار است علاوه بر آن، ۱۴٫۵ میلیارد دلار به شکل فوری دریافت کند. دوسوم این کمک‌ها نظامی هستند و مقصدی جز «کشتار بیشتر مردم» ندارند. فراتر از اهدای هزاران تن بمب، واشنگتن مقر یکی از شش ستاد فرماندهی نظامی خود در سراسر جهان را به سرزمین‌های اشغالی منتقل کرده است. هرکدام از این ستادها، مسئولیت کنترل یک قاره یا منطقه بزرگ را برعهده دارند. مقر اصلی تمام شش فرماندهی در خارج از منطقه مأموریت واقع شده است به جز «ستاد فرماندهی اروپایی ایالات متحده آمریکا» که در اشتوتگارت آلمان است. آمریکا مقر اصلی «ستاد فرماندهی مرکزی ایالات متحده آمریکا» را که در پایگاه هوایی مک‌دیل، ایالت فلوریدا واقع شده است، به دلیل فروپاشی نظامی رژیم به سرزمین‌های اشغالی منتقل کرده است. تمام فرماندهان اصلی این ستاد از آمریکا و پایگاه هوایی العدید قطر که قراگاه خط مقدم این نیروست، نیز به مقر جدید فرخوانده شده‌اند. این فرماندهی که به‌طور مخفف «سننکام» نامیده می‌شود، وظیفه حفاظت از منافع آمریکا در غرب آسیا، آسیای میانه و شاخ آفریقا را برعهده دارد. این اقدام برخلاف سنت فرماندهی مناطق توسط آمریکاست که تمام در مناطقی که آرام تلقی می‌شوند، مستقرند. از این رو تا پیش از انتقال مقر سننکام، تنها آمریکا چهار ستاد فرماندهی) و آلمان (دو ستاد فرماندهی) میزان این مقرها بودند. حال‌اما رژیم در اوج بی‌ثباتی میزان یک ستاد فرماندهی شده است. همراه فرماندهان ارشد سننکام، دست‌کم پنج هزار سرباز آمریکایی نیز عازم فلسطین شده و به همراه نیروی زمینی رژیم در اطراف غزه اردو زده‌اند. نیروهای ویژه آمریکایی هدایت نیروی زمینی ارتش رژیم را در عملیات زمینی در غزه برعهده دارند. داگلاس مک‌گریگور، مشاور سابق پنتاگون در جریان اولین تلاش نیروهای مشترک آمریکا و رژیم برای ورود به غزه در گفث وگو با تام کارلسون، روزنامه‌نگار مشهور آمریکایی در شبکه «ایکس» گفته بود تعدادی از نیروهای ویژه آمریکایی در جریان این نبرد کشته شدند. مقامات دولت بایدن، این روزها دیگر ابایی از اینکه جنگ را آنها مدیریت می‌کنند، ندارند. پنجشنبه گذشته «پت رایدر» سخنگوی وزارت دفاع آمریکا (پنتاگون) صراحتاً گفت که آمریکا از «آتش‌بس» که به حماس از زمان کافی برای تجدید قوا» می‌دهد، «حمایت» نمی‌کند. او مدعی شده «این امر شهروندان اسرائیلی و دیگران را در معرض خطر قرار می‌دهد، مجموع این شرایط نشان می‌دهد این جنگ بیش از آنکه جنگ بین رژیم صهیونیستی و فلسطین باشد، جنگ بین آمریکا و فلسطین است.

سیل تسلیحات برای نسل‌کشی

آمریکا بلافاصله پس از آغاز جنگ، با هواپیماهای ترابری

۷۵ سال هالووین

خود بمب‌های سری GBU به سرزمین‌های اشغالی ارسال کرد. این بمب‌ها همانند GBU-۳۱ هدایت دقیق هستند و با نصب روی بمب‌های معمولی، دقت آنها را افزایش می‌دهند. واشنگتن این بمب‌ها را از پایگاه‌های العدید قطر، قبرس، یونان و رام‌اشتاین آلمان به فلسطین اشغالی ارسال کرده است. به اعتقاد تحلیلگران انتقال این میزان از بمب و مهمات به سرزمین‌های اشغالی با ذهنیت موجود در رابطه با توان نظامی رژیم مطابق نیست. افکار عمومی جهان، تل‌آویو را برخوردار از ارتشی مجهز تلقی می‌کند که برای نبرد با چندین کشور آمادگی دارد. از این رو نباید برای جنگ با غزه دچار کمبود مهمات شده باشد. این برداشت چندان اشتباه نیست اما عواملی باعث ایجاد کمبود مهمات در رژیم شده‌اند.

ظرفیت سرزمینی محدود رژیم باعث شده تل‌آویو قادر به انبار بیش از اندازه سلاح نباشد. در مرحله ۲۸ هزار کیلومتری فلسطین، کرانه باختری و غزه به وسعت پنج هزار کیلومتر مربع صحنه حضور فلسطینیان است و نیمه جنوبی فلسطین نیز با وسعت ۱۴ هزار کیلومتر مربع، فاقد جمعیت و موانع لازم برای جلوگیری از تهاجمات است. بر همین اساس، رژیم به مناطق سرزمینی چندانی برای انبار حجم انبوهی از مهمات به شکل امن برخوردار نیست. مساله دوم به نیازمندی رژیم به بمباران چندین باره مناطق غزه بازمی‌گردد. صهیونیست‌ها منطقه‌ای مسکونی در نوار غزه را برای عملیات نظامی بمباران و با خاک یکسان می‌کنند، اما این پایان کار نیست. بمباران فلسطینی که در تونل‌هایی زیر این ساختمان‌ها پناه گرفته‌اند، پس از اتمام بافت مسکونی سالم مانده و مجدداً می‌توانند به سطح زمین آمده و در همین مناطق مخروبه علیه نیروهای رژیم کمین کنند. با کمین نخوردن صهیونیست‌ها و بروز تلفات، ارتش رژیم مجبور می‌شود بار دیگر از طریق پرخانه و حملات هوایی منطقه مزبور ادرهم بکوبد تا نیروهایش بتوانند عقب‌نشینی کنند. اگر صهیونیست‌ها بخواهند بار دیگر به این منطقه نفوذ کنند، این خرجه بار دیگر تکرار می‌شود.

بر همین اساس تل‌آویو اگر یک محله مسکونی را به‌طور کامل ویران کند، همچنان نیازمند بمب‌های بیشتری برای بمباران‌های چندین باره همان منطقه است. مشخص است در چنین شرایطی هر ذخیره مهماتی به اتمام می‌رسد. بنابر گزارش‌ها، رژیم صهیونیستی طی ۱۸ روز نخست حمله به غزه، از میزان بمبی که علیه غیرنظامیان استفاده کرد با بمب اتمی استفاده‌شده علیه هیروشیما قابل مقایسه بود. تعداد بمب‌هایی که رژیم صهیونیستی بر سر غزه ریخت، معادل تعداد بمب‌هایی است که آمریکا طی یک سال علیه افغانستان استفاده کرد. رژیم صهیونیستی از ۷ تا ۲۵ اکتبر ۲۰۲۳ بیش از ۱۲ هزار تن مواد منفجره بر سر غزه ریخت.

عامل سومی که آمریکا را به ارسال حجم انبوهی از مهمات به رژیم وادار کرده است، نگرانی‌ها نسبت به درگیری تل‌آویو در چند جبهه به‌صورت همزمان است؛ جبهه‌های لبنان، سوریه و حتی عراق و یمن. اگر تل‌آویو قصد داشته باشد با این جبهه‌ها که هر کدام چند برابر بزرگ‌تر از غزه هستند درگیر شود، به سرعت هزاران تن بمب را مصرف می‌کند. به‌زعم واشنگتن پشدن ذ‌خایر مهمات تل‌آویسو می‌تواند به تقویت بازآزندگی‌اش در برابر این جبهه‌ها کمک کند. عامل چهارم اما بی‌توجهی نسبت به رژیم در جریان جنگ اوکراین است. واشنگتن برای کمک به اوکراین،

بخشی از ذخایر مهماتی را که در فلسطین اشغالی برای کمک به تل‌آویو انبار کرده بود، برای کمک به کی‌یف از این سرزمین خارج کرد.

در کنار تسلیحات کشنده، آمریکا به دنبال تامین موشک‌های پدافند ضد موشکی برای صهیونیست‌هاست؛ هرچند سامانه‌هایی مانند گنبد آهنین و پیکان به اسم رژیم ساخته شده‌اند اما طرف اصلی در ساخت این سامانه‌های پدافند موشکی، آمریکا است. تل‌آویو قادر به ساخت بسیاری از بخش‌های این موشک‌ها نیست و قطعاًش را از شرکت‌های آمریکایی تامین می‌کند. واشنگتن می‌داند ذخایر موشک‌های پدافندی رژیم به دلیل راکت‌باران‌های غزه، کاهش یافته و از سوی دیگر به دلیل تنش‌های شدید در لبنان و حملات موشکی و پهپادی از سمت یمن و عراق، نیازهای رژیم نیز با افزایش بی‌سابقه در این حوزه مواجهند. تل‌آویو به دلیل درگیری با لبنان مجبور شده نیمی از توان دفاع موشکی خود را به جبهه شمال منتقل کند.

آمریکا مخالف همزمان آتش‌بس و آسیب به غیرنظامیان

«پاتریک اس رایدر» سخنگوی وزارت دفاع آمریکا پنجشنبه گذشته اعلام کرد کشورش «مخالف آتش‌بس» در غزه است، زیرا «فرصتی به گروه‌های مقاومت برای سازماندهی خود می‌دهد». پیش از این جان کری، سخنگوی وزارت خارجه آمریکا نیز چنین موضعی را اتخاذ کرده بود. آنتونی بلینکن، وزیر خارجه آمریکا که تور جدید منطقه‌ای خود را آغاز کرده، در سرزمین‌های اشغالی اعلام کرد «تا زمانی که حماس تمامی اسرا را آزاد نکند، توافق بر سر آتش‌بس غیرممکن خواهد بود.» گفته می‌شود آتش‌بس مدنظر بایدن در مذاکرات خود با رهبران منطقه‌ای، آتش‌بس محدود ۱۲ ساعته است. در این آتش‌بس قرار است کارشناسان بین‌المللی با اسرای صهیونیست دیدار کرده و در مقابل مقداری غذا و دارو به غزه وارد شود. واشنگتن درعین مخالفت با آتش‌بس اما به شکل رسمی اعلام کرده موافق ارسال کمک‌های بشردوستانه برای مردم غزه است و همزمان از تل‌آویو نیز خواسته عملیات نظامی خود را به‌گونه‌ای پیش ببرد تا غیرنظامیان آسیب کمتری ببینند. به گزارش سی‌ان‌ان، آنتونی بلینکن پیش از سفر خود به تل‌آویو تأکید کرده بود مذاکراتش بر «کاهش تلفات غیرنظامیان» متمرکز خواهد بود. در همین راستا نشریه پولیتیکو گزارش کرده واشنگتن به شدت از افزایش آمار کشتار غیرنظامیان در غزه نگران است و از رژیم صهیونیستی برای یکی از حملات هوایی‌اش به اردوگاه آوارگان «جبالیا» در این منطقه توضیح می‌خواهد. همین نشریه اشاره کرده پس از تصویب بسته جامع کمک به اوکراین و رژیم از سوی مجلس نمایندگان، دموکرات‌های ترقی‌خواه فشار بر بایدن را افزایش داد‌ه‌اند تا وی از این کمک‌ها به‌عنوان ابزاری برای رفع نگرانی‌های بشردوستانه استفاده کند. با این وجود نسبت به تمایل بایدن برای ارسال کمک به غزه تردیدهایی وجود دارد؛ چه اینکه علی‌رغم نفوذ شدید آمریکا بر تل‌آویو که به دنبال جنگ افزایش نیز یافته است، به دنبال سفر بایدن به سرزمین‌های اشغالی تنها ۲۰ کامیون اجازه یافتند دارو به این منطقه برسانند. این میزان اندک درحالی است که غزه روزانه ۵۰۰ کامیون واردات دارو و مواد غذایی داشته و در طول ۳۰ روز اخیر به جای ۱۵ هزار کامیون، تنها ۲۰ کامیون آن‌هم فقط دارو وارد کرده است. به‌نظر می‌رسد کاخ سفید قصد دارد همزمان با حمایت‌های جداگثری از تل‌آویو که شامل حمایت‌های عیان سیاسی و رسانه‌ای نیز می‌شود، تا حد ممکن وجهه حقوق بشری خود را نیز حفظ کرده و خود را از اتهام نسل‌کشی در غزه دور نگاه دارد؛ امری که اجزای همزمان آن مشکل به‌نظر می‌رسد. هفته گذشته هنگامی که بلینکن برای شرکت در جلسه کنگره با موضوع کمک به رژیم وارد جلسه‌ای در این ساختمان شد، ده‌ه‌انفر پشت‌سرا و با داستانی که برای متهم ساختن او به مشارکت در کشتار فلسطینیان به رنگ خون درآمده بودند، حضور داشتند.

کمک‌های مهم اوباما

تل‌آویو در دوران ریاست جمهوری اوباما سه جنگ با غزه را در سال‌های ۲۰۰۸، ۲۰۱۲ و ۲۰۱۴ تجربه کرد که در تمام آنها دولت وی مانع از اعمال فشار به رژیم شد.

در سال ۲۰۰۷ وزیر دفاع رژیم اعلام کرد تل‌آویو به دنبال توسعه یک سامانه پدافند هوایی برای رهگیری راکت‌های کوتاه‌برد است. تنها یک سال بعد اوباما رئیس‌جمهور آمریکا شد و حمایتش از این پروژه به میزانی رسید که گنبد آهنین در سال ۲۰۱۱ رسماً به شکل محصول نهایی تولید شد. دولت اوباما طرح سنگین کمک ۳۸ میلیارد دلاری به رژیم را طی یک دهه (۲۰۱۷–۲۰۲۸) به تصویب رساند. این مبلغ در دوره گلدشتن که بیش از ۳۰ میلیارد دلار بود و در دولت اوباما ۲۰ درصد افزایش یافت. نیروهای آمریکایی به‌منظور جلوگیری از ایجاد اتصال میان ایران و سوریه از طریق خاک عراق، شرق سوریه را به اشغال خود درآوردند. این اقدام از دسترسی مستقیم ایران به فلسطین اشغالی ممانعت می‌کرد.

کمک‌های مهم ترامپ

ترامپ در سال ۲۰۱۸ دستور انتقال سفارت آمریکا از تل‌آویو به شهر قدس را امضا کرد. این طرح از دو دهه قبل توسط کنگره به تصویب رسیده بود اما روسای جمهور آمریکا به دلیل

مخاطره‌برانگیز بودنش از امضای آن خودداری می‌کردند. دولت ترامپ در سال ۲۰۱۹ الحاق بلندی‌های جولان به خاک رژیم را به رسمیت شناخت. تل‌آویو این بلندی‌ها را که به سوریه تعلق دارد از سال ۱۹۶۷ اشغال کرده و در سال ۱۹۸۲ اعلام کرد این منطقه را به خاک خود ملحق کرده است، گرچه این اقدام با مخالفت بین‌المللی از جمله در آمریکا مواجه شد. تحت فشار دولت ترامپ، امارات و بحرین در اوت ۲۰۲۰ با میانجیگری آمریکا رسماً توافق موسوم به «صلح ابراهیم» را با رژیم به امضا رساندند. مراکش و سودان نیز پس از مدتی به آن پیوستند. آمریکا در این برهه تلاش داشت در قالب «معامله قرن» بخشی از کرانه باختری را به رژیم ملحق ساخته و عملاً امکان تشکیل موثر فلسطینی را از بین ببرد.

کمک‌های مهم بایدن

بایدن پنج هزار نیرو به فلسطین اشغالی برای مشارکت در عملیات نظامی علیه غزه اعزام کرده است. به دستور بایدن مقر مرکزی سننکام به‌طور موقت از آمریکا به فلسطین اشغالی منتقل شد و فرماندهان اصلی آن نیز ملزم به حضور در مقر جدید شده‌اند. بایدن دستور استقراره‌دها سامانه ضد موشکی پاتریوت و تاد را در غرب آسیا برای حفاظت از رژیم صادر کرده است. بخشی از این سامانه‌ها در فلسطین اشغالی نصب شده‌اند. هم‌زمان دو ناو هواپیمابر از ۱۲ ناو مشابه این کشور نیز به سواحل لبنان اعزام شده‌اند.

ارائه کمک فوری ۱۴٫۵ میلیارد دلاری به تل‌آویو در کمتر از یک‌سال که در دهه‌های اخیر کم‌سابقه بوده است. کاخ سفید سفرهایی پیاپی برای مقامات دولت آمریکا به تل‌آویو برنامه‌ریزی کرده تا به سران رژیم در حین جنگی که آن را در معرض فروپاشی قرار داده، قوت قلب دهد. واشنگتن همچنین مقامات دیگر کشورها را ملزم کرده برای اعلام حمایت از رژیم به فلسطین اشغالی سفر کنند.

بازی انتخاباتی احزاب آمریکا در زمین درگیری فلسطین– تل‌آویو

بایدن برای کمک به رژیم بازخواست خواهد شد

فاطمه طهماسبی دم‌او <p><i>پژوهشگر حوزه بین‌الملل</i></p>

به‌لحاظ تاریخی ایالات متحده همواره حامی رژیم صهیونیستی به‌شمار می‌رفته است. روابط این دو با توجه به نیازهای متقابل این دو به یکدیگر، در بالاترین سطح دوستی قرار داشته به‌طوری‌که این دو هیچ‌گاه اعتراض عمده‌ای را تجربه نکرده‌اند. واشنگتن همواره خود را متعهد به حمایت از تل‌آویو می‌داند و به دلیل اهمیت ژئوپلیتیکی رژیم، از ابتدای تاسیس انواک کمک به آنها را در پیع نکرده است. مجموع کمک‌های آمریکا به رژیم از سال ۱۹۴۸ به حدود ۳۱۸ میلیارد دلار رسیده است. امروزه نیز با وجود کاهش کمک‌های مستقیم مالی به دلیل ژرژتمند شدن تل‌آویو، طی یک دو دهه اخیر همواره ۳ تا ۴ میلیارد دلار در سال بوده است. با شروع درگیری‌ها میان فلسطین و این رژیم از ۱۷ اکتبر ۲۰۲۳، «جو بایدن» رئیس‌جمهور دموکرات ایالات متحده در راستای حمایت همه‌جانبه از این رژیم در تاریخ ۲۰ اکتبر درخواست بودجه ۱۰۵ میلیارد دلاری برای اوکراین، رژیم صهیونیستی، تایوان، مکز جنوبی ایالات متحده و دیگر اولویت‌های امنیتی این کشور را به کنگره ارسال کرد. با اینکه بخش قابل توجهی از این بودجه برای کمک به اوکراین بود، به‌طور خاص قرار شد ۱۴۳ میلیارد دلار آن به رژیم اختصاص یابد. یکی از استدلال‌های مهم بایدن برای درخواست کمک به تل‌آویو علاوه بر تعهد این کشور برای کمک به این رژیم، تقویت رهبری جهانی آمریکا بود که از زمان روی کار آمدن دونالد ترامپ در سال ۲۰۱۶ مورد چالش قرار گرفته بود. علی‌رغم عمق همکاری‌ها، رصد موضوع رسمی کاخ سفید نشان می‌دهد با وجود حمایت کامل ایالات متحده از رژیم، در موضوعات بشردوستانه موضوع آنها متفاوت و در مواردی متناقض است. کاخ سفید گاهی درخواست توقف موقت حملات رژیم صهیونیستی برای کمک به غیرنظامیان غزه را مطرح کرده. گاهی اعلام می‌کرد در تصمیمات تل‌آویو هیچ مداخله‌ای نمی‌کند و در زمان‌هایی نیز مخالف آتش‌بس موقت بود. به‌نظر می‌رسد این مواضع متناقض تنها یک دلیل دارد و آن در نظر داشتن انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا در سال ۲۰۲۴ است.

۱۰ روز پس از ارائه درخواست کاخ سفید، یعنی در ۳۰ اکتبر، جمهوری خواهان مجلس نمایندگان که اکنون دست برترادر مجلس دارند، لایحه‌ای مبنی بر کمک ۱۴۳ میلیارد دلاری به رژیم از طریق کاهش بودجه خدمات درآمد داخلی ارائه دادند. این طرح که در رقابت با طرح بایدن برای کمک به اسرائیل ارائه شد، مهر تأییدی بر حزبی شدن موضوع کمک به تل‌آویو بود و نشان‌دهر یک از طرفین به دنبال ماهی گرفتن از آب گل‌آلود این درگیری هستند. در این راستا، مایک جانسون، رئیس جدید مجلس نمایندگان خواستار جدا کردن بودجه کمک به رژیم و اوکراین شده بود و تأکید داشت: «موضوع اسرائیل موضوعی جداگانه است.» دموکرات‌ها در مقابل این اقدام جمهوری خواهان مجلس ساکت ننشسته و آنها را متهم کردند که با ارائه یک لایحه حزبی، توانایی کنگره برای کمک به رژیم را متوقف کرده‌اند. «کارین ژان پیر» سخنگوی کاخ سفید نیز با صدور بیانیه‌ای جمهوری خواهان را به «سیاسی کردن امنیت ملی» متهم کرد. با اینکه در نهایت بودجه درخواستی بایدن توسط کنگره تأیید شد اما به خوبی شکاف میان مقامات آمریکایی را حتی در بحران‌ترین شرایط این کشور نشان داد. ولی این بحران فقط در میان مقامات وجود ندارد. دولت ایالات متحده مدت‌هاست که در جبهه داخلی به خاطر حمایت از رژیم و هزینه‌کردن بخشی از بودجه این کشور برای حمایت از تل‌آویو، مورد انتقاد طیفی از افکار عمومی قرار دارد. مردم جمهوری خواه در ایالات متحده همواره از طرفداران جدی حمایت از رژیم بوده‌اند. طبق نظرسنجی که موسسه گالوپ در ماه مارس سال جاری میلادی انجام داد، میزان همدردی جمهوری خواهان با رژیم نسبت به همدردی با فلسطین از ۴۲ درصد در سال ۲۰۰۱ به ۶۷ درصد در سال ۲۰۲۳ رسیده است. این موضوع دلیل نامزدی‌های جمهوری خواه به نفع تل‌آویو و در مخالفت با مردم غزه را نشان می‌دهد. برای نمونه در سخنان نامزدهای جمهوری خواه درباره کمک‌های بشردوستانه به غزه یا توقف موقت درگیری چیزی به چشم نمی‌خورد. اکثریت آنها در «اجلاس ائتلاف یهودیان جمهوری خواه» شرکت و سخنرانی کردند و تقریباً همه آنها از تظاهرات حامیان فلسطین در ایالت‌های مختلف آمریکا انتقاد و به دنبال تنبیه آنها بودند. به‌طور خاص چند روز قبل نامزدهای جمهوری خواه در موضعی واحد خواستار اخراج دانشجویان خارجی حامی حماس از کشور شدند و دونالد ترامپ آن را به‌عنوان یک وعده انتخاباتی مطرح کرد. این رویکردها نشان می‌دهد که جریان جمهوری خواه ترجیح می‌دهد رأی ۷۸ درصد جمهوری خواه حامی تل‌آویو را حفظ کند و به همین دلیل مواضع تند و افراطی در حمایت از رژیم اتخاذ می‌کند.

اما وضعیت برای حزب مخالف متفاوت و کمی پیچیده‌تر است. به همین دلیل می‌بایست نقش خود را به شیوه متفاوتی بازی کند. در حال حاضر حمایت از فلسطین در میان دموکرات‌ها ۴۹ درصد و حمایت از اسرائیل ۳۸ درصد است. از این‌رو کار برای بایدن به‌عنوان نامزد اصلی دموکرات‌ها بسیار دشوارتر است. در یک سمت، نامزدهای جمهوری خواه قرار دارند که در صورت کوتاهی بایدن در مقام رئیس‌جمهور وقت در حمایت از اسرائیل او را مورد انتقاد قرار می‌دهند و بایدن تمایلی ندارد در آستانه انتخابات از این بابت با چالشی جدی مواجه شود. در سمت دیگر رأی دهندگان دموکرات او قرار دارند. بان‌ترجه به اینکه تعداد حامیان فلسطین در میان دموکرات‌ها بیشتر است و تقریباً همه تظاهرات‌های انجام‌شده در حمایت از مردم غزه از سوی آنها برگزار می‌شود، طبیعتاً انتظار دارند حداقل از باب حمایت بشردوستانه، رئیس‌جمهور منتخب‌شان از مردم غزه حمایت کند. به‌طور خاص اکثر قومیت‌ها و نژادها در این کشور مخالف تبعیض، ضدسامانته‌سازی یا ضدآپارتاید هستند. به همین دلیل در غائله اخیر با رژیم صهیونیستی مخالف و حامی فلسطین بودند. علاوه بر اینکه به‌طور سنتی بخش قابل توجهی از آنها به نامزد دموکرات رأی می‌دهند و بایدن هیچ تمایلی برای از دست دادن سبد رأی آنها ندارد، بی‌توجهی بایدن به وضعیت مردم غزه می‌تواند ضمن تقویت اعتراضات آنها، این جریان را نسبت به رأی دادن به نامزد دموکرات دچار تردید کند. هرچند آنها حاضر به روی کار آمدن نامزد جمهوری خواهان نیز نخواهند بود.

آنتور که هویداست درگیری فلسطین و رژیم صهیونیستی از یک سو در حال نمایش شکاف‌ها و وقطعی‌های پنهان درون ایالات متحده است و از سویی دیگر منفعت‌طلبی مقامات آمریکایی در این بحیروحه، یکی از مهم‌ترین بحران‌های این کشور را به خوبی نشان می‌دهد. حال باید دید پس از تمام شدن درگیری، قرار است مقامات آمریکایی چگونه با استفاده از ابزار حمایت از رژیم به صورت یکدیگر جنگ ززند و افکار عمومی با مشاهده این دعوی مقامات‌شان، در کدام سمت بایستند.